FORSLAG TIL AFGØRELSE FRA GENERALADVOKAT SIEGBERT ALBER

fremsat den 30. maj 2002 [1]

1. Søgsmålet vedrører den ikke-rettidige gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/7/EF af 16. februar 1998 om ændring af direktiv 87/102/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om forbrugerkredit (herefter »direktiv 98/7«) [2].

2. Det fremgår af artikel 2 i direktiv 98/7, at medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft senest to år efter direktivets ikrafttræden. Direktivet blev offentliggjort den 1. april 1998 i EF-Tidende, hvorfor de nødvendige retsakter i medfør af artikel 254 EF skulle have været vedtaget inden den 1. april 2000.

3. Da Kommissionen ikke havde modtaget nogen underretning fra Kongeriget Spanien om, at der var truffet foranstaltninger til gennemførelse af direktiv 98/7, fremsendte Kommissionen den 8. august 2000 en åbningsskrivelse til den spanske regering, hvori den opfordrede regeringen til at fremsætte sine bemærkninger hertil inden to måneder. Da Kommissionen ikke modtog noget svar herpå, tilstillede den ved skrivelse af 9. marts 2001 den spanske regering en begrundet udtalelse, hvori den gentog sit klagepunkt og opfordrede den spanske regering til at opfylde sine forpligtelser i henhold til traktaten inden for en frist på to måneder.

4. Ved skrivelse af 25. juni 2001 meddelte den spanske regering Kommissionen, at gennemførelsen endnu ikke var tilendebragt. Da Kommissionen hverken modtog et lovforslag eller underretning om forløbet af lovgivningsproceduren, anlagde den den 8. oktober 2001 sag ved Domstolen med påstand om, at det fastslås, at Kongeriget Spanien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til traktaten, idet det ikke inden for den fastsatte frist har sat de nødvendige love og administrative bestemmelser til gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/7/EF af 16. februar 1998 om ændring af direktiv 87/102/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om forbrugerkredit, i kraft.

1 — Originalsprog: tysk.
2 — EFT L 101, s. 17.

5. Kongeriget Spanien bestrider ikke, at direktiv 98/7 ikke er blevet gennemført inden for den fastsatte frist. Medlemsstaten har i den forbindelse henvist til, at gennemførelsesprocessen ikke kunne afsluttes i den 6. lovgivningsperiode. Den spanske justitsminister har imidlertid udarbejdet et lovforslag, der allerede er blevet godkendt af regeringen, og som nu blot skal vedtages i parlamentet.

6. I den forbindelse bemærkes, at det følger af fast praksis, at spørgsmålet om, hvorvidt der foreligger et traktatbrud, skal vurderes på baggrund af forholdene i medlemsstaten, som de var ved udløbet af fristen i den begrundede udtalelse [3]. Genstanden for søgsmålet er fastlagt i Kommissionens begrundede udtalelse. Selv i tilfælde af, at traktatbruddet er blevet bragt til ophør efter udløbet af den i henhold til artikel 226, stk. 2, EF fastsatte frist, består der en interesse i, at sagen fortsættes med henblik på at fastslå grundlaget for det ansvar, som en medlemsstat som følge af sit traktatbrud vil kunne have pådraget sig i forhold til andre medlemsstater, Fællesskabet eller private [4]. Kongeriget Spanien har ikke bestridt, at direktiv 98/7 ikke er blevet gennemført inden for den fastsatte frist. Kommissionens påstand bør derfor tages til følge.

3 — Dom af 15.3.2001, sag C-147/00, Kommissionen mod Frankrig, Sml. I, s. 2387, præmis 26, og af 19.2.2002, sag C-366/00, Kommissionen mod Luxembourg, Sml. I, s. 1749, præmis 10.

4 — Dom af 9.11.1999, sag C-365/97, Kommissionen mod Italien, Sml. I, s. 7773, præmis 45, og af 30.5.1991, sag C-361/88, Kommissionen mod Tyskland, Sml. I, s. 2567, præmis 31.

Conclusion

7. På grundlag af det ovenfor anførte foreslår jeg Domstolen

1) at fastslå, at Kongeriget Spanien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til EF-traktaten, idet det ikke inden for den fastsatte frist har sat de nødvendige love og administrative bestemmelser til gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/7/EF af 16. februar 1998 om ændring af direktiv 87/102/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om forbrugerkredit, i kraft

2) at pålægge Kongeriget Spanien at betale sagens omkostninger.